Kant och Schopenhauer

Välj sju frågor som du besvarar

1. Vad är skillnaden på en empirist och en rationalist?

   Empirist är då kunskap är grundad på sinneserfarenhet och observationer av världen, samt via experiment och iakttagelser.
   Rationalist är då kunskap kommer från förnuft, tänkande och medfödda idéer. Man skulle kunna säga att det handlar om en medfödd förmåga att lära sig fakta.

   Den huvudsakliga skillnaden är att empirister menar att all kunskap baseras på sinneserfarenheter och att det enda man faktiskt kan vara säker på är att man har de sinnesupplevelser som man har. Rationalister hävdar motsatsen och menar att sinnena brister i tillförlitlighet på så sätt att de kan förvrängas. Dessutom är upplevelserna privata och ger där med är med en subjektiv uppfattning. Förnuftigt tänkande är vägen till säker kunskap och att matematiken är ett bra exempel på detta, anser rationalister.

2. Redogör skillnaden mellan tingen-i-sig och tingen-i-mig.

   Tingen i sig är de objektiva sanningar som finns:ett ting som bara existerar och som vissa filosofer anser att vi aldrig kan ha tillgång till. Tingen för mig (fenomenvärlden) är däremot de sanningar vi upplever: hur individen ser på sanningen. Tinget för mig är det sätt jag ser på saken medan tinget i sig är den ”oretucherade” (noumenon) sanningen utan filter.

Tinget-i-sig är är det ting som existerar i verkligheten oberoende av vår tolkning av den (världen som den är i sig). Detta benämner Kant som noumenon och vi kan heller inte skaffa oss kunskap/erfarenheter om eftersom att den finns bortom våra åskådningsformer. Tinget-för-mig är istället tolkningen eller upplevelsen av ett ting (världen så som jag uppfattar den). Detta kallar Kant för fenomenvärlden.

3. Förklara skillnaden mellan kunskap a posteriori och kunskap a priori

   Kunskap a posteriori är då man har fått kunskap efter att man på något sett har tagit del av den med sina sinnen. Kunskap a priori är då man har fått kunskap genom sitt tänkande då det är saker som man inte kan få kunskap om i noumenon (det är inte ett fysiskt ting som finns så att man kan få kunskap om det). A priori: före erfarenheten.

   Kunskap a posteriori (det som kommer efter) är erfarenhetsmässig kunskap, dvs som är beroende av sinnesupplevelser. Kunskap a priori (det som kommer innan) är förnuftsmässig kunskap, alltså något som kan bevisas utan tillämpning av sinneserfarenheter.

4. Vad eller vem var Kants inspirationskälla?

   Kants största inspirationskälla var Platon när det gäller idén om olika världar, eller dimensioner av världar. En värld som man har tillgång till via sinnena och en världs som man har tillgång till via förnuftet. Delvis också Isaac Newton och Nicolaus Copernicus.

5. Vad eller vem var Schopenhauers inspirationskälla?

Kant som han höll med i det mesta, vissa saker bytte han dock ut. Och österländsk filosofi; framförallt buddhistisk livsåskådning.

Centralt för många filosofer var/är att försöka förstå sig på världen (hur vi uppfattar den), så även för Arthur Schopenhauer. Schopenhauers främsta inspirationskälla var Immanuel Kant. Schopenhauer hade som mål att utveckla och korrigera Immanuel Kants transcendentala idealism som berör noumenon (tinget-i-sig) och (tinget-för-mig) fenomenvärlden. Buddhismen och hinduismen var också två stora inspirationskällor för Schopenhauer.

6. Vilken filosofisk fråga är viktigast för Kant?

   Att undersöka gränsen för människans kunskapsförmåga: inlärning av kunskap. Alltså kunskapsteori: vad är kunskap, hur vi får kunskap, hur vi vet om kunskap är sann, och vad kan vi få kunskap om.

7. Vilken filosofisk fråga är viktigast för Schopenhauer?

   Den drivkraft eller viljan att leva finns där djupt inom oss alla. Denna viljan är den som får allt levande att sträva efter något större. Efter att denna kortvariga lycka uppnåtts ersätts den med tristess och vi är åter igen slavar under vårt begär att uppnå nya mål. Viljan att leva

   Hans viktigaste fråga är skillnaden på vad som är verklighet och vad vi som människor kan uppfatta som verkligt. Schopenhauer menar att vi aldrig kommer att lyckas uppnå "fulländad" lycka eftersom den lycka vi känner endast varar under en kort stund. Vi kommer alltid att sikta in oss på nya mål, vår vilja blir aldrig "mätt". Schopenhauer menar också att den lycka vi känner efter att vi har nått ett mål inte är positiv. Viljan är omättlig och den är grunden till allt. Organismer måste leva på

andra organismer och eftersom dessa organismer bara är manifestationer av Viljan så innebär det då, enligt Schopenhauer, att viljan lever på sig själv. Men han menar också att man under kortvariga ögonblick kan frigöra sig från Viljan till exempel genom att betrakta konstverk eller lyssna på musik.

Vad det är som driver människan: viljan till liv.

8. Vad är existens; hur ser vårt liv ut enligt Kant?

   att allt vi ser är begränsat till vad våra sinnen och vår hjärna kan uppfatta. Detta går tillbaka till tingen-i-sig och tingen-för-mig. Det finns en värld som existerar utan vår uppfattningsförmåga, en objektiv värld som inte påverkas av våra tankar. De två världarna kan se mycket olika ut, men det kan inte vi veta.

9. Vad är existens; hur ser vårt liv ut enligt Schopenhauer?

   Vårt liv är styrt av en dold kraft som schopenhauer kallar för " viljan ". För att viljan alltid strävar efter något mer. Han ansåg att livet till största del bestod utav lidande, till följd av att vi hade Viljan. Så länge en människa existerar så kommer hon alltid besitta Vilja och begär och därför är dennes liv bara lidande.

   Enligt Schopenhauer så går livet egentligen ut på att överleva och fortplanta sig, det finns en ständig strävan hos varje levande varelse som gör att man egentligen aldrig kan bli lycklig, man vill alltid bara ha mer och mer.

   Vårt liv är ett enda stort lidande, med död som enda utgång.

   Enligt Schopenhauer, så är livet lidande, misär och endast en konstant medveten väntan på döden. Schopenhauer ansåg nämligen att vi inte har en egen vilja utan att det var "Viljan" som dominerade hur man skulle leva sitt liv. Alla levande organismer domineras av Viljan och det är då önskan/målet om att överleva och fortplanta sig. Så vi lever helt enkelt efter Viljan istället, viljan att producera nya avkommor och överleva på bästa sätt.

Enligt Schopenhauer var livet meningslöst och en ständig rundgång av tristess och misär. Dock var lidande konsekvensen av viljan eftersom att viljan alltid skulle komma tillbaka för att styra en, oavsett tillfällig flyktväg.
Enligt Arthur Schopenhauer så är existensen att vi gör saker från viljan att leva, vi lyder denna vilja att leva och gör saker och ting som vi kanske sedan ångrar. Annars var det bara ett liv som munk som gällde, eftersom de lever sina liv utifrån att inte ge in för sin begäran.
Vårt liv enligt Schopenhauer är helt fruktansvärt. Hela våra liv är vi hemsökta av den törstiga Viljan som aldrig någonsin blir nöjd. Vårt liv är fullt av tristess, sorg och misär ända tills vi går döden till mötes.

Liksom Kant skiljer Schopenhauer på noumenon och fenomenvärlden. Däremot var han inte enad med Kant om att den materiella världen måste antas som en förutsättning till fenomenvärlden (att det måste finnas något som vi tolkar som fenomenvärlden). Schopenhauer menar att den fenomenella världen är VÅR förnimmelse och därför endast finns som VÅR förnimmelse. Han beskriver alltså hur vi skapar världen som vår verklighet. Därav kan man enligt Schopenhauers teori dra slutsatsen att vi alla människor lever i olika världar då vi skapar våra egna verkligheter därför att våra sinnesintryck inte kan uppfatta på exakt lika sätt. Vidare är världen är en icke-materiell och allt är ett med allt annat. Det icke-materiella består som ting i sig av en kraft/vilja (Schopenhauer undviker att benämna det som kraft då dessa ofta kopplas ihop med naturfilosofer, empirister) och är kärnan i allt som existerar och är drivkraften till allt. Däremot blir den aldrig nöjd, når vi når ett mål strävar vi efter ett nytt, människan når aldrig fullkomlig tillfredsställelse. Därför blir vårt liv en ständig jakt efter något som är ouppnåeligt.

10. Hur lyder den klassiska definitionen av kunskap enligt Platon (ur Theaitetos)?

    Platon definierar kunskap som "sann rättfärdigad tro". Kunskap utgår från tre påståenden och enligt Platon är kunskap att A vet X om: 1. X är sant 2. A är övertygad om att X är sant. 3. A har goda skäl för att tro att X är sant.

    I dialogen Theaitetos krävs det tre faktorer för kunskap: övertygelse, goda skäl och sanning. För det första, den som utgör ett påstående måste ha en övertygelse, det vill säga själv tro på påståendet. För det andra måste påståendet vara av sanning. Att hävda något som inte är sant kan inte räknas som kunskap hur övertygad man än må vara för sitt påstående. För det tredje och sista krävs goda skäl som berättigar att person x tror på sin sak.

    Det föreligger brister i denna definition på så sätt att vad klassas egentligen som sanning och vad utgör goda skäl för något? Det finns ingen entydig definition av dessa begrepp.

11. Vad är kunskap; hur får vi kunskap enligt Kant?

    Dessa två skiljer sig så till vida att en a priori är den kunskap man har i ett område utan att denna kunskap blivit verifierad med erfarenhet. Posteriori är den kunskap man verifierat med erfarenhet. Dom så kallade "Kunskapsorgan"
    Själen är en bärare av fundamental kunskap och information, oberoende av våra sinnesintryck , all giltig kunskap måste gå att återföras på sinnesintryck, om denna sanning då inte är analytiskt sann.

Att vi lär oss kunskap så som de är och det är vi som ska rätta oss framför kunskap (vara flexibla) och att det går inte att anpassa kunskap till oss. Vi får också kunskap genom vår hjärna och vårt nervsystem.
Kants definition av kunskap lyder "sann rättfärdig tro". Han ifrågasatte ofta hur vi kan veta att det vi blir berikade med är kunskap och även hur vi vet att den kunskap vi tilldelas är trovärdig/sann. Men vi kan bara ha kunskap om fenomenvärlden.

Kant menar att kunskap är beroende av både erfarenhet och förnuft, men inget av dessa kan ensamt utgöra kunskap. Kant skiljer på kunskap a priori som är medfödd kunskap och är förutsättningen för kunskap a posteriori, inlärd kunskap. Gemensamt för dessa är att kunskapen är begränsad av våra sinnen, hjärnan och nervsystem. Allt som våra organ kan uppleva kan vi också erfara, medan saker de inte kan uppfatta kommer vi aldrig att kunna erfara.

12. Vad är kunskap; hur får vi kunskap enligt Schopenhauer?
    Kant menade att uppfattningen tid och rum endast beror på människans perception och psyke. Denne menade att om tid och rum är faktorer konstruerade av vårt psyke måste denna noumenon vara icke materiell då påtaglig materia inte kan existera utan ett medium, tid och rum, att vistas i.
    Kunskap är en kraft enligt schopenhauer, världen är en manifestation av viljan och denna kraft.
    Kunskap är en kraft. Kraften är kärnan i allt som existerar och allt vi ser i verkligheten är en manifestation av denna kraft.
13. Vad räknas som “sann” och framför allt pålitligt vetenskap enligt Kant?

14. Vad räknas som “sann” och framför allt pålitligt vetenskap enligt Schopenhauer?

    Schopenhauer ansåg i likhet med Kant att vi inte kan uppnå kunskap genom våra sinnen utan att denna måste uppnås genom erfarenhet. Detta innebär att den enda kunskap och sanning som verkligen är sann är den vi kan uppnå med vårt förnuft. Vår egen kropp är det enda vi egentligen har riktig kunskap om, därför ska man se in i sig själv och skala bort kroppen, då den endast finns i fenomenvärlden, för att försöka uppnå den kunskap vi suktar efter.
15. Spelar språket någon roll när man diskuterar ontologiska (läran om vad som existerar och vad vad det betyder att någonting existerar) frågor enligt Kant?
16. Spelar språket någon roll när man diskuterar ontologiska (läran om vad som existerar och vad vad det betyder att någonting existerar) frågor enligt Schopenhauer?
17. Skriv en egen fråga

    Vad menar Schopenhauer med att "Allt är i grunden ett"? Schopenahuer menar att Viljan är ett icke-materiellt ett utan medvetande, intelligens eller avsikter men som ändå är otroligt kraftfull. Allt är i grunden ett -> Allt är i grunden Viljan. Den finns i varje mänsklig handling, i varje naturkraft och det är Viljan som styr vår värld. Allt är i grunden manifestationer av Viljan och allt är ett med allt annat eftersom allt liv strävar efter existens. Viljan till att leva är i grunden förklaringen till allt, enligt Schopenhauer.

    Vad var Immanuel Kants kritiska idealism, rationalism eller empirism? Svar: Man kunde se Immanuel Kants kritiska idealism som något mittemellan rationalism och empirism.

    Hur kan man komma ifrån Viljans klor; enligt Schopenhauer? Varje gång man beundrar någon form av konst; bildkonst, musik eller litteratur så är vi så

uppslukade av det att viljan inte längre kan bestämma över oss. Men denna stund är såklart kortvarig och när den stunden är över har viljan återigen tagit över oss. Man kan också vara medveten om viljan. Om man vet att man pga viljan handlar efter egenintressen så kan man försöka stå emot det och vara en bra människa. Och även att ge upp alla de begär man kan tänkas ha som t.ex sexuella begär. Man ska leva sitt liv och ta avstånd från allt som gör livet värt att leva typ.